

[Valbak.]

opnås. Under udvalgsarbejdet er nemlig fra bl. a. producentside efterlyst en afgørelse, til hvad side den så måtte gå.

Jeg fik vist sagt, at mit parti som helhed kan tilslutte sig ministerens oplæg, bortset fra en enkelt, der om lidt vil demonstrere, hvorfor pågældende ikke mener at kunne tilslutte sig.

Sigsgaard: Jeg synes, det fortjener at nævnes, når vi nu har denne store og vigtige debat, at ved første behandling for længe siden om det foreliggende forslag blev der snakket 23 spalter i Folketingstidende om engangsballage, og nu er vi i gang med en ny debat om det. Det er jo ikke ret mange debatter, der fylder så mange spalter i Folketingstidende. Det er heller ikke ret mange sager, der som denne er så eksplosiv, at den splitter partierne, sådan at mindretal i de forskellige partigrupper nu om et øjeblik skal op og redegøre for, hvorfor det har været helt nødvendigt for dem af hensyn til deres samvittighed, eller hvad det nu kan være, at indtage fra partierne afvigende standpunkter. Pressen har skrevet spalte op og spalte ned og side op og side ned om øldåser, og udvalget om øldåser og andre af den slags dåser har holdt 10 møder, står der i betænkningen, og har haft samråd med hele to ministre.

Jeg føler trang til at pege på, at det simpelt hen er barokt, at dette er foregået, og at betænkningen er afgivet, samtidig med at folketingets medlemmer nede i deres garderobe har kunnet finde Menton-erklæringen, underskrevet af fremtrædende videnskabsmænd fra praktisk talt hele verden, hvor man understreger forureningens og ressourcemisbrugets yderst alvorlige perspektiver og peger på, at det ikke engang på særlig lang sigt er et spørgsmål simpelt hen om den menneskelige arts overlevelse. I den situation snakker folketinget øldåser i ét væk. Det siger meget om folketinget, desværre.

Jeg føler trang til at slutte med at sige, at nu venter mange vist efterhånden, at ministeren og regeringen endelig tager sig sammen og foretager sig et eller andet væsentligt på forureningsområdet. Jeg tror, det er i to åbningstaler, vi nu har hørt på en hel masse løfter om, at regeringen anså det for væsentligt, men der afsættes ingen penge til

det, og man siger: ja men vi må vide en hel masse mere, inden vi kan foretage os noget. Der nedsættes råd, og der nedsættes kommissioner, men der kommer ikke så forfærdelig meget ud af det, og når der endelig kommer noget ud af det, følger regeringen det så overhovedet? Så vidt mig bekendt er der kommet en indstilling om støjniveauet bl. a. i vores virksomheder — en indstilling, der i øvrigt i alt for høj grad tager hensyn til erhvervslivets interesser og fastlægger et maksimalt støjniveau, der ligger langt over det, som man normalt fra sundhedskyndige menneskers side anser for acceptabelt. Men der ligger dog en indstilling. Hvad sker der med den, hr. minister? Kommer der en indstilling her til folketinget? Kommer der forslag? Kommer vi snart til at diskutere andet end øldåser?

Rosing: Jeg har ikke meget at sige om dette spørgsmål, men det er for mig en ringe trøst at læse ændringsforslaget, hvis ikke ministeren for Grønland benytter bemyndigelsen således, at der sker noget på dette område i Grønland. Det må huskes, at der nu indføres ca. 20 millioner engangsflasker hvert år i Grønland, og disse flyder rundt omkring bebyggelserne, sådan at man ikke med nogen som helst tryghed kan sætte sig ned et eller andet sted på en lille plet, hvor der kan være rart at ligge eller sidde og hygge sig. Engangsflaskerne giver i Grønland, som ministeren udmærket ved, ikke alene gener for trafikken, men giver en ren og skær uhyggelig forurening. Der er således et stort forureningsproblem i Grønland. I øvrigt er forureningen i Grønland ikke så stor som hernede, for vi har en ren luft og rent vand i mange tilfælde, men alligevel sker der en uhyggelig forurening med disse engangsflasker, som smadres både af voksne og børn hvor som helst i Grønland. Det må ændres, og det er derfor, jeg vil opfordre ministeren til at gøre noget på dette område.

Dagmar Andreasen: Dette lovforslag burde aldrig have været fremsat. Det er imidlertid sket, men når det nu er fremsat, så bør det i hvert fald ikke vedtages.

Hele denne mærkværdige sag startede jo med, at aviserne sidste sommer i agurketiden skrev vidt og bredt om dåseøl, fordi den